

MUZEUL CEASULUI „NICOLAE SIMACHE” DIN PLOIEȘTI

„Zilele sunt egale pentru un ceasornicar, dar nu pentru un om”

Casa „Luca Elefterescu”, azi Muzeul Ceasului „Nicolae Simache”

Cei care trec pragul acestui muzeu au ocazia să urmărească evoluția mijloacelor de măsurare a timpului, pas cu pas, călătorind prin vremuri. Muzeul Ceasului și-a deschis porțile în anul 1963, într-o sală a Palatului Culturii din Ploiești, prin grija profesorului Nicolae Simache, director al Muzeului de Istorie între anii 1954-1971.

Ulterior, colecția de ceasuri a fost adusă într-o clădire în stil neogotic, monument de arhitectură construit la sfârșitul secolului XIX, și care a aparținut magistratului și politicianului Luca Elefterescu. Este unic în România și unul dintre puținele muzee de acest gen din Europa.

Are peste 50 de ani de existență și cuprinde o colecție impresionantă de ceasuri, peste 4000 de piese, unele dintre ele vechi de peste 300 de ani. Cel mai vechi ceas din muzeu datează din anul 1562 și atestă îmbinarea preocupărilor pentru calcularea timpului cu cele privind astronomia, fiind prevăzut cu cadrane astronomice.

Piesele au intrat în proprietatea muzeului prin donație sau achiziții și sunt opera unor vestiți meșteri ceasornicari, dar și a oamenilor de artă, care au contribuit la prezentarea lor cât mai atrăgătoare, creând adevărate stiluri. Sunt și ceasuri realizate la Sighișoara, Sibiu, Brașov, Făgăraș, în secolele XVIII-XIX. Sediul Muzeului a fost închis, în august 2013, pentru o perioadă de trei ani, în vederea

restaurării, cu fonduri europene.

Colecția de orologii cuprinde piese de la cadrane solare, clepsidre, nisiparnițe, ceasuri de mobilier (de exemplu, ceasul de cancelarie al domnitorului Cuza), de șemineu, de perete, de buzunar și de călătorie, unele excepționale prin valoarea lor și a personalităților cărora le-au aparținut: Constantin Brâncoveanu, Mihail Kogălniceanu, regii Carol I și Mihai I, țarul Alexandru al II-lea, Marele Duce Nicolae, generalul Alexandru Averescu, istoricul Nicolae Iorga, diplomatul Nicolae Titulescu, poetul Vasile Alecsandri, Ion Luca Caragiale, Bogdan Petriceicu Hasdeu...

Pot fi văzute ceasuri cu mecanisme muzicale care cântă „Deșteaptă-te, române!”, „Marseilleza” și valsurile lui Strauss. Cu câteva sute de ani în urmă, înainte de inventarea ceasului, călugării măsurau timpul cu ajutorul unor lumânări gradate, mari cam cât una de botez din zilele noastre, ceara topindu-se la fix 24 de ore.

Printre cele mai vechi lucrări de orologie ce fac parte din colecție menționăm pendulele de tip tabernacol și cele Renaissanse, realizate în bronz aurit, gravate sau tăiate, uneori cu cadrane emailate.

În patrimoniul se află ceasul pus în mișcare printr-o cădere de apă, realizat la Londra în 1654; se află și primul ceas de buzunar denumit și „Oul de Nurnberg”.

Printre curiozitățile muzeului se numără și „ceasul invizibil” cu cadran transparent și mecanism încorporat în ramă; ceasul „uzina cu aburi”; „ceasul-umbrelă”; „ceasul-ștampilă”.

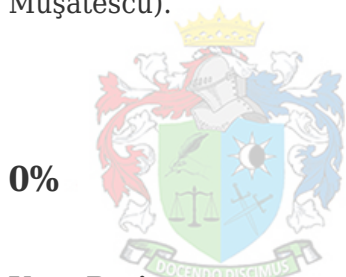
Amintim pendulele stil Ludovic al XIV-lea, prelungi, cu bogate decorațiuni în bronz cizelat, aurituri, furnir exotic. Nu lipsesc simbolurile: soarele, timpul, copilul cu clepsidra în mână. Cadranul din metal este împodobit cu plăcuțe de email pe care sunt gravate cifrele.

În muzeu mai sunt „ceasuri tablouri”, unele având mecanisme muzicale, indicând ora exactă printr-o melodie ce se face auzită dintr-o gaură din tablou, unele cu scene animate, personajele din tablou mișcându-se la un anume număr de secunde.

Muzeul Ceasului „Nicolae Simache” a primit „Certificatul de excelență 2015” de la Trip Advisor, după o monitorizare pe o perioadă de minimum 12 luni, a recenziilor turiștilor care au apreciat atât valoarea patrimoniului, cât și activitatea personalului.

În încheiere vă spunem că „nimeni nu poate prinde ceasul trecător” (Duiliu Zamfirescu) și că „bănuiitorul se trezește înaintea ceasului deșteptător, ca să-l controleze dacă sună exact” (Tudor Mușatescu).

0%

User Rating: Be the first one !

